

[Kulturministeren]

af handlingsplanen, som i øvrigt også foreslår, at de sidste tekniske og praktiske hindringer for et »kulturelt hjemmemarked« i Norden skal fjernes. Det er også værd at mærke sig, at kultur indgår som et vigtigt element i Ministerrådets program »Norden i Europa 1989–1993«, et program, som løbende er under opfølgning og justering.

Sideløbende hermed informerer både undervisnings- og forskningsministeren og jeg i Nordisk Ministerråd om forslag og ideer inden for EF, ligesom vi begge arbejder for den størst mulige åbenhed over for medinddragelsen af de nordiske lande.

I tilslutning hertil er det naturligt at nævne, at den nu permanente styringsgruppe for nordisk kulturinformation i udlandet, hvis opgave er i udlandet at udbrede kendskabet til nordisk kultur, har gennemført en lang række vellykkede arrangementer. De projekter, der er blevet gennemført, har påkaldt stor interesse og haft en slagkraft, som ingen af de nordiske lande i enegang kunne have opnået. Det sammenfald, der består i de nordiske lande i holdningen til kultursammenhænge, demokratiske og sociale livsformer, fremtræder i andre landes bevidsthed som en enhed, som rummer rige muligheder, der bør fastholdes ved tilrettelæggelsen af fællesnordiske kulturfremstød i udlandet.

Styringsgruppen har en lang række aktiviteter på bedding, som ikke alene omfatter fjernreliggende lande som Nord- og Sydamerika, men som i stigende grad retter sig imod Europa, både øst og vest. I 1990 vises således en moderne kunstudstilling i Leningrad og Moskva, en udstilling, der forventes fulgt op af en tilsvarende russisk udstilling i de nordiske lande. Der vil i foråret 1990 blive foretaget et besøg i de baltiske lande med henblik på at skabe en kulturel dialog mellem disse lande og Norden. Regeringen har i øvrigt med tilfredshed konstateret, at der på privat initiativ og for private midler vil blive etableret et dansk kulturinstitut i Riga.

Hvad angår Europarådet, har man gennem de senere år blandt medlemmerne og i rådets sekretariat kunnet konstatere visse konkurrencebestemte frustrationer ikke mindst over for EF. Det må i denne forbindelse erkendes, at Europarådets tiltag ikke har været særlig synlige eller gennemslagskraftige. Dette hænger ikke alene sammen med de beskedne økonomi-

ske midler, der er til rådighed, men også med, at man fra rådets side måske har engageret sig i for mange og for små projekter. Det er dog i denne sammenhæng naturligt at anføre, at Europarådet aldrig har været tænkt som en i operativ henseende handlekraftig organisation til gennemførelse og styring af projekter. Filosofien hos Europarådet har været etableringen af en organisation, som først og fremmest skulle være hjemsted for debat, information, analyser og dokumentation.

Det er regeringens opfattelse, at Europarådet og EF og andre internationale organisationer kan eksistere side om side. Med den fornødne koordination vil et samspil mellem disse kunne styrke kulturindsatsen i Europa, og i den aktuelle situation har vi i Europarådet måske det rette forum for en udvidet dialog med Østlandene på kulturens område.

Sammen med de andre nordiske lande arbejder vi fra dansk side på at gennemføre de nødvendige koncentrations- og koordineringsopgaver.

Som eksempel på, at disse bestræbelser har båret frugt, kan nævnes, at der i Europarådsregi er oprettet en fond til støtte af distribution og produktion inden for film og tv, som kan betragtes som et supplement til den fra 1990 vedtagne nordiske filmfond og EF's pilotprojekt Mediaprogrammet.

Inden for idrætsområdet deltager Kulturministeriet på regeringsplan sammen med Idrættens Fællesråd i Europarådets arbejde. Af områder, der er gjort til genstand for drøftelse i denne forbindelse kan nævnes idrætsforskning og -information og problemerne i forbindelse med tilskuervold. Specielt bemærkes, at Danmark netop har ratificeret en Europarådskonvention om bekæmpelse af doping, en konvention, som de nordiske lande har været aktive for at få vedtaget.

Nævnes skal endvidere, at Danmark deltager aktivt i det internationale samarbejde på ophavsrettens område, som har til formål at oparbejde en international retsbeskyttelse, som giver alle skabende og udøvende kunstnere en rimelig mulighed for, at de kan leve af deres virksomhed. Den centrale internationale samarbejdsorganisation er her WIPO (World Intellectual Property Organization) i Genève, som administrerer Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker. Også i EF-